U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobkyně: **O. S.,** zastoupena Mgr. Pavolem Kehlem, advokátem se sídlem Panská 6, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 2. 11. 2021, č. j. 4 Az 2/2021 – 46,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně (stěžovatelka) podala k Nejvyššímu správnímu soudu kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 2. 11. 2021, č. j. 4 Az 2/2021 – 46, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí ze dne 15. 12. 2020, č. j. OAM-612/ZA-ZA11-K02-PD2-2016-I, jímž žalovaný stěžovatelce podle § 53a odst. 4 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), neprodloužil doplňkovou ochranu.

[2] Dne 21. 4. 2022 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno sdělení žalovaného, podle něhož se stěžovatelka prohlášením ze dne 6. 4. 2022 na základě § 18 písm. c) zákona o azylu vzdala doplňkové ochrany. Nejvyšší správní soud se vzhledem ke zřejmé návaznosti prohlášení na předmět řízení o kasační stížnosti přípisem ze dne 25. 4. 2022, č. j. 5 Azs 393/2021 – 35, stěžovatelky dotázal, zda trvá na podané kasační stížnosti. Na uvedený přípis reagovala stěžovatelka podáním ze dne 2. 5. 2022, v němž prostřednictvím svého právního zástupce Nejvyššímu správnímu soudu sdělila, že „*bere svou kasační stížnost výslovně a v celém rozsahu zpět*“.

[3] V souladu s dispoziční zásadou, která ovládá správní soudnictví, může navrhovatel disponovat řízením nebo jeho předmětem a může tedy i vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl (viz § 37 odst. 4 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud má s ohledem na obsah podání za to, že se stěžovatelka rozhodla vzít svoji kasační stížnost zpět,

neboť projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje žádné pochybnosti a dané podání má rovněž veškeré ostatní náležitosti ve smyslu § 37 odst. 2 a 3 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto v souladu s § 47 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. rozhodl o tom, že se řízení o kasační stížnosti zastavuje.

[4] Dle § 60 odst. 3 s. ř. s. nemá žádný z účastníků řízení v případě jeho zastavení právo na náhradu jeho nákladů; to neplatí, byl-li podaný návrh vzat zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele. V daném případě však není ze zpětvzetí kasační stížnosti ani z jiného podkladu ve spise zřejmé, že by zpětvzetí kasační stížnosti bylo možné připisovat chování žalovaného, a nejedná se ani o zastavení řízení pro uspokojení navrhovatele ve smyslu § 60 odst. 3 ve spojení s § 62 s. ř. s. Nejvyšší správní soud tedy dle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. rozhodl o tom, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 3. května 2022

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu